

تنهاتراز کویر

نگاهی به زندگی امیرسرتیپ شهید بهرام آریافر

مردی که یک عمر برای وطنش جنگید

و عاقبت در کربلای کویر

با لبی عطشان

جام شهادت نوشید

حبیب یوسفزاده

سرشناسه : یوسفزاده حبیب، ۱۳۴۴ -
عنوان و نام پدیدآور : تنهاتر از کویر: نگاهی به زندگی امیر سرتیپ شهید بهرام آریافر / نویسنده حبیب یوسفزاده.

مشخصات نشر : تهران: محراب قلم، کتابهای مهتاب، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری : ۱۶ ص.

شابک : 978-600-103-840-2

وضعیت فهرست نویسی : فیا

موضوع : آریافر، بهرام، ۱۳۲۶ - ۱۳۷۴.

موضوع : داستان‌های فارسی — قرن ۱۴

رده بندی کنگره : ۱۳۹۳ ت ۹ ۴۲ و / PIR ۸۳۲۳

رده بندی دیویی : ۶۲/۳۸۸

شماره کتابشناسی ملی : ۳۵۶۷۱۲۸

تنهاتر از کویر

نگاهی به زندگی امیر سرتیپ شهید بهرام آریافر

ناشر: انتشارات محراب قلم

مؤلف: حبیب یوسفزاده

شورای برنامه‌ریزی: محمدتقی عصار، صادق مینوی

ویراستار: لیلا جلیلی

طراح جلد: محسن شجاعی

نوبت چاپ اول: ۱۳۹۳

تیراژ: ۲۲۰۰ نسخه

چاپ: نگارش

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۰۳-۸۴۰-۲

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان شهدای ژاندارمری، شماره ۱۰۰

تلفن: ۸۰-۸۷۹-۶۶۴۹۰ و ۱۹۰-۶۶۴۹۸-۶۶۴۶۵۳۰۱

صندوق پستی: ۱۳۱۴۵-۵۶۸

مقدمه

امیر سرتیپ شهید بهرام آریافر بهمن ماه ۱۳۴۶ یکی از روستاهای اطراف شهرستان «تویسرکان» از توابع استان مرکزی به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی را همان جا به پایان رساند و تا سال دهم دبیرستان در تویسرکان تحصیل کرد، سپس به دلیل علاقه به رشته ریاضی و فیزیک برای ادامه تحصیل به همدان رفت و آن جا دیپلم گرفت.

سال ۱۳۴۹ در آزمون ورودی دانشکده افسری ارتش پذیرفته شد.

پس از پایان این دوره در تاریخ ۱۳۵۲/۲/۲۳ برای گذراندن دورهٔ تکاوری و رنجر به شیراز اعزام شد. پس از گذراندن دورهٔ رنجر در تاریخ ۱۳۵۳/۸/۱ به‌طور داوطلب از ارتش به ژاندارمری منتقل و در آموزشگاه افسری به عنوان فرمانده دسته مشغول خدمت شد. بعد از گذشت یک سال به عنوان فرماندهٔ یکی از گروهان‌های آموزشگاه افسری به خدمت ادامه داد. در سال ۱۳۵۶ ازدواج کرد. در ۱۳۵۷/۳/۲۳ به بوشهر منتقل شد. پس از دو ماه که سرپرستی آموزشگاه درجه‌داری بوشهر را عهده‌دار بود، به فرماندهی گروهان قضایی خرموج منصوب شد. سپس تا ۱۳۵۸/۱/۱۸ فرماندهٔ گروهان خرموج بود. سرپرستی آموزشگاه گروهبانی بوشهر را به مدت سه ماه بر عهده داشت. بعد از آن به عنوان مرزبان درجه ۲ و فرمانده گروهان ژاندارمری کنگ بوشهر مشغول به کار شد. در تاریخ ۱۳۵۸/۵/۱۵ با حفظ سمت به فرماندهی گروهان کنگان، به دلیل شهادت فرماندهٔ پاسگاه جم که در مجاورت گروهان کنگان بود، به فرماندهی آن پاسگاه منصوب و بعد از مدت کوتاهی به تدریس و شناخته شدهٔ منطقه، به شش ماه ارشدیت منتظر گردید.

در تاریخ ۱۳۵۸/۷/۱۰ به سبب بروز نا امنی در استان کردستان و آذربایجان غربی داوطلبانه به ناحیهٔ آذربایجان غربی اعزام شد و در تاریخ ۱۳۵۸/۹/۱۶ با اتمام ماموریت به بوشهر بازگشت. در تاریخ ۱۳۵۹/۱/۱ به درجهٔ سروانی مفتخر و از تاریخ ۱۳۵۹/۲/۱ به فرماندهی گروهان دلوار منصوب شد. به محض شروع جنگ تحمیلی داوطلبانه در راس یک واحد ۴۴ نفره به خرمشهر عزیمت کرد. به

دلیل رشادت در جبهه‌های آبادان و خرمشهر به یک درجه ارشدیت مفتخر و در تاریخ ۱۳۵۹/۷/۲۴ به درجه سرگردی نائل شد. در مدت حضور در آبادان فرماندهی گردان‌های ۳۰۱-۳۰۲-۳۰۳ (خسروآباد) را عهده‌دار بود و با حضور فعال در عملیات‌های مختلف، پنج بار مجروح شد. در تاریخ ۱۳۶۰/۱۱/۱۲ و پس از طی یک دوره مجروحیت و جانبازی به ناحیه انتظامی کرمانشاه منتقل شد. پس از سال‌ها فرماندهی در مرکز آموزش سراب نیلوفر کرمانشاه، به فرماندهی هنگ سبزی پاوه و پس از آن به فرماندهی هنگ مرزی دهلران منصوب شد.

سال ۱۳۶۵ به فرماندهی مرکز آموزش چهارم انتخاب و مشغول به خدمت شد. در اسفند ماه ۱۳۶۵ به ناحیه کردستان منتقل و به عنوان معاون عملیاتی و امور مرز ناحیه مشغول به خدمت شد. در مدت حضور در کردستان که چهار سال به طول انجامید، در اکثر عملیات یگان‌های تحت امرش شرکت داشت از شایسته‌ترین آن‌ها می‌توان به عملیات دره شیر، سور کوه، مولان آباد اشاره نمود.

پس از اجرای طرح ادغام نیروی انتظامی در طبقه آن نیروهای شهربانی، ژاندارمری و کمیته‌های انقلاب اسلامی به هم پیوستند، بهرام آریافر به ستاد فرماندهی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی (ناجا) منتقل شد و دوره عالی فرماندهی و ستاد را در تاریخ ۱۳۷۴/۲/۲۳ با موفقیت در دانشکده افسری ناجا به پایان برد. سرتیپ آریافر پس از اتمام دوره فرماندهی و ستاد به سمت مدیر کل عملیاتی نیروی انتظامی منصوب شد.

آریافر و سه تن دیگر از افسران نیروی انتظامی حین انجام عملیات شناسایی در مناطق کویری کرمان در تاریخ ۱۳۷۴/۴/۳۰ به دلیل نقص فنی بالگرد، سقوط کردند و پس از تحمل سه روز تشنگی در تاریخ ۱۳۷۴/۵/۲ به شهادت رسیدند.

پیکرهای مطهر این شهدای والامقام، به دلیل توفان شن و شرایط بد جوی، ابتدا در کویر مفقود شدند و حدود هفتاد روز پس از شناسایی آنان گروه‌های تجسس آن‌ها را کشف کردند و پیکرهایشان را که بر آفتاب داغ کویر سوخته و مثل روح‌شان سبک شده بودند، طی مراسم‌هایی باشکوهی به خاک سپردند. شهید آریافر در گلزار شهدای شهیدان زین‌الدین و زین‌العابدین (ع) تهران، شهید منصور زنده روح در گلزار شهدای کرمان، شهید نایب‌الدین رحمانی‌نژاد، در گلزار شهدای امام‌زاده عاقب ایوبی (ع) در گلزار ایشانی، شهید محمد رضا غفوری در گلزار شهدای بهشت زهرا تهران، در ادامه با گوشه‌هایی از فداکاری‌ها و زندگی پرافتخار میر سرتیپ بهرام آریافر آشنا می‌شویم.